

SZABADSÁG

Á MISKOLCZI FÜGGETLENSÉGI ÉS NEGYVENNYOLCZAS PÁRT KOZLÖNYE

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL:

Széchenyi-utca 41. Forster, Wesselényi és Tsai fióknyomdája.
A lap megjelen minden szerdán és szombaton.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:

RUTKAY MENYHÉRT.

ELŐFIZETÉSI DIJ:

Egész évre 5 frt. Félévre 2:50 frt. Negyedévre 1:25 frt
Egyes szám ára 7 kr.

Muszáj-ünnep.

— Április 11. —

Április 11-ik napját ebben az évben már *vörös betűkkel* jelezték a nap-tárcsinálók. Igen, mert a Bánffy-kormány erőszakossága a múlt évben muszáj-ünnepé avatta ezt a napot.

A gonosz latrok keresztre feszítették az igazságot, de az föltámadott halottaiból. A zsarnok-rendszer bukása után azt hittük, hogy a magyar nép megszabadult az irtózatosságtól, hogy a béke szellője áldást hozzon suhan keresztül hegyeken, völgyeken; azt hittük, hogy a bilincseiből föl-szabadult közérzet gyökerestől, ünnepestől kiirtja az emlékezetből azt a kormányrendszert, mely oly borzasztó pusztítást vitt véghez a nemzet életében.

A tegnapi napon azonban arra viradtunk, hogy mindig vannak még az országban *szolgalelkek*, a kik a hyperloyalitás leplébe burkolózva megünnepelezték a Bánffy-kormány által ünneppé avatott napot. A fehér rabszolgáknak méltán nevezett hivatalnok-sereg Miskolczon is leborult tegnap — nem az istenség előtt, mely büntet, hanem az emberi hatalom előtt, mely *jatalmaz*.

Mi nem voltunk s velünk együtt nem volt Miskolcz városa hazafias polgársága sem tegnap az ünneplők között. Mi már megünnepeleztük a magyar nemzet föltámadásának magasztos ünnepét. Mi a tavasz hasadtával mondtuk el hő imánkat és márcziusi ibolyákkal ékesítettük föl az oltárt, melyre a magyar szentháromság jel-szavát irtuk égő betűkkel: Egyenlőség, testvériség, szabadság! A mi ünneptünk *márczius tizenötödike* volt s ez a nap lesz a mi nemzeti ünneptünk mindaddig, a míg szívünk dobog.

Mi történt 1848 április 11-én? A király akkor szentesítette az 1848-iki törvényeket. De hát mit ér nekünk ez a szentesítés, ha ugyanezeket a törvényeket nyolcz hónap múlva érvénytelennek jelentették ki? Nekünk ezekből a törvényekből csak az a rones maradt meg, a mely a 67-es alkotmány keretébe nagy nehezen beszorult. Hiszen ha azok az 1848-iki törvények ma teljesen érvényben volnának, akkor mi volnánk az elsők, a kik a törvény szentesítésének örömeire ünnepeleztünk.

De ma ez az április 11-iki ünnep csak *paródiája* a nemzeti ünnepeknek. Az 1848-iki törvények szentesítésének örömeire azok szentesítettek ünnepeket, a kik minden cselekedeteikkel azon működnek, hogy ezek a törvények soha életbe ne lépjenek. Eh uraim! Mire való ez a jezsuitáskodás? Ha önöknek nem kellene az 1848-as törvényekbe lerakott magasztos eszmék, szent elvek, ha önök a magyar hazának az 1848-as törvények által biztosított teljes függetlensége és állami önállósága ellen kézzel-jábbal küzdenek, ugyan mondják meg, miért ültek ünnepeket a tegnapi napon?

A loyaltás ünnepeinek mondják ezt az ünnepeket. Mi loyálisak vagyunk, épp oly mértékben, mint magyarok. Mi koronás királyunkért minden év *augusztus 18-án* imádkozunk az isten színe előtt. Ezenkívül minden igaz magyar embernek két hazafias ünnepe van. Egyik *márczius 15-ike*, a mikor hazánk ujjaszületését ünnepeleljük, a másik *október 6-ika*, a mikor a magyar Golgothán elvérzett vértanúk emlékére ülünk gyászünnepeket.

A Széll-kormány és Apponyi. A Lloyd-épületből egy nagy manőver szárait eresztették ki a napokban, egy ártatlannak látszó hirt terjesztének a tarokk-asztal mögöl a legnagyobb buzgósággal: *Apponyi Albert azért nem játszik egy idő óta aktív részt a politikában, mert duzzog.* Hogy a hir szárnyraoecásátával milyen ezelt vélnék az értelmi szerzők — kik a bár csendesen, de folyton dolgozó Tisza-csoport kebelében vannak — elérni, határozottan nem lehet tudni, de nézzük, mit hoznak fel ők okul erre. Első sorban azt, hogy *Apponyi nem lát kilátást arra, hogy a kabinet a kötött titkos paktum feltételeit teljesíteni fogja.* Mint biztos forrásból jelenthetjük, *nincs és nem is volt soha titkos paktum Széll és Apponyi,* vagyis az egybeolvadt nemzeti és szabadelvűpárt között. A rendszerváltozás folyamánya persze s talán megbeszélte következménye is, hogy az új kormány a municipiális közeletet megtisztítja. E nagy műveletet — melynek első fejezete az erőszakoskodó főispánok felmentése lesz — egyedül Széll Kálmán hajthatja végre, s azért nem adhatja át a tökéletes purifikáció előtt a belügyminiszteri tárczát a volt nemzeti párt valamelyik tagjának, hogy azt esetleg a részrehajlás vádjával ne illetessék. — Ez az oka, hogy gróf Apponyi még most tartózkodik a politikában való ak-

tív részvételtől. De van egy másik családi oka is, mely miatt Apponyinak Eberhardra kell utaznia és huzamosabb ideig ott is fog maradni mindaddig, a míg az örvendetes esemény be nem következik.

A szegény notáriusok.

A községi jegyzők panaszkodnak. Panaszuk nagyon keserű és keserűségéből kiérzik az *igazság*. Feliratot küldenek a képviselőkhöz, a miben elírják, hogy a törvényhozás merényletet készül elkövetni ellenük: a megélhetésük ellen. Olyan törvényt akarnak hozni, a mi megfosztja őket a maguk és családjuk fentartásához szükséges mellékjövedelemtől. A feliratban azt hangoztatják az ország jegyzői: csakugyan törvénynek kell lenni abból a javaslatból, mely ellen ők oly elkeseredetten szólalnak föl?

A javaslat szintén egyike ama nagy alkotásoknak, melyekkel Erdély Sándor igazságügyminiszter akarta boldogítani az országot. Ezt a kegyelmes urat is tulélik alkotásai a politikai halála után: de nincs benne köszönet. Soká fogják még áldani nem egy *reformját*, míg az utókor kegyeletes kézzel — megváltoztatja az ujtásait. Jó lesz mindjárt a *közjegyzői kényszerrel* szóló javaslattal kezdeni, amely tudvalevően arról szól, hogy ezentul a községi jegyzők ne csinálhassanak adásvételi szerződéseket, sem telekkönyvi beadványokat. Mert kérdjük először is: mi az indító ok erre a törvényre? Hol jelentkeztek azok a súlyos bajok, melyek az orvoslás ilyen módját követelik meg?

A községi jegyzőknek nagyon igazuk van, amikor azt mondják, hogy nekik föltöbb szükségük van erre a mellékjövedelemre. Mi is azt mondjuk, hogy mindenesetre több szükségük van, mint a közjegyzőknek. Mert hiába: közjegyzőnek lenni Magyarországon manapság szép és jó gondolat. A gyér számhoz kötött közjegyzői irodák nagy forgalomnak örvendenek s akit egyszer egy ilyen iroda boldog tulajdonosává tett a gondviselés: elvetheti az élet nehéz gondját. Amivel nem akarjuk azt mondani, hogy a közjegyzők nem érdemelnék meg becsületes munkájukkal a tisztességes jövedelmet. Csak azt akarjuk mondani, hogy a községi jegyzők rovására a közjegyzők jövedelmét

gyarapítani nem méltányos, nem igazságos dolog.

Abban is szent igazuk van a jegyzőknek, hogy Erdély exminiszter zseniális törvényjavaslata még a szegény népet is újabb teherrel nyomoritja meg. Községi jegyzőhöz a nép könnyebben jut; s ha nem lakik a maga falujában, a körjegyző nem lakik a világ végén. De ha már egy potom adásvételi szerződés miatt a körjegyző székhelyére kénytelen utazni, az pénzáldozatába, időpocsékolásába és munkavesztésébe kerül. Mert az exminiszter urnak tudnia kell, hogy a szegény embernek nem bocsátanak ingyen szalon-kocsit a rendelkezésére a vasúton, mint a kegyelmes uraknak. A szegény embernek meg kell fizetnie a zónát s míg a körjegyzőhöz utazik: szántatlan marad a földje, kapálatlan a szőlője. És ez baj, mert majd nem tudja megfizetni az adót.

S ha már a jegyzők, a szegény notáriusok érdekét nem akarja nézni a törvényhozás: vegye figyelembe a nép érdekét. A nép érdeke abban is áll, hogy tisztességesen dotált tisztviselők legyenek azok, akik vele érintkeznek, akik ügyekben bajaikban az első forumot képezik. Mert csak a tisztességesen dotált tisztviselő végzi tisztességesen a dolgát; ha az élet gondjaival kell küzdenie, ha elkeseredéssel van tele: akkor bizony nem szívesen fárad a nép érdekében. Azt mondhatják akkor, hogy a községi jegyzőnek úgy is sok a dolga, le kell venni válláról a teher egy részét. Ezentúl majd az adásvételi szerződések írásával se kell bajlódnia. Megköszönik szépen a községi jegyzők azt a könnyítést! Amikor olyan munkától kimélik meg őket, ami a kenyereük megszerzéséhez kell! Nagyfejű politikusok fejtegették, hogy mennyire tul vannak halmozva haszontalan irka-

frkával az alantas vármegyei tisztviselők. Való igaz. Meg lehet az ő íróasztalukat tisztítani nagyon sok haszontalan lomtól. De ha már az íróasztalukra nyulnak: ne nyuljanak egyszermind az éléskamrájukba is és ne vegyék ki onnan a kenyeret.

Keljenek tehát a képviselő urak a szegény, dolgozó, fáradó, küzködő notáriusok pártjára. Mert fontolják meg, hogy a községi jegyzők vállán nyugszik a közigazgatás egész épülete. Ezeket az oszlopokat meggyengíteni csöppet sem bölcs dolog. Épen azért az ország érdekében tiszta szívtükből kívánjuk, hogy a jegyzők mozgalmak méltánytalan, igaztalan intézkedés ellen sikerüljön; országos kongresszusuk nagy sokasággal jöjjön össze; szavukat hallják meg, a kik panaszuikon segíthetnek. Ha Erdély volna ma is a miniszter: nem sok sikerrel kecségethetnének őket. Mert Erdély ur tudvalevőleg úgy ragaszkodott az ő bölcs és nagyszerű ideáihoz, hogy csökönységével még a barátait is dühbe hozta. De most állítólag a jog, törvény és igazság korát éljük. Nos, ha a jog és igazság uralkodik: akkor ez a kettő nem tűr meg maga mellett olyan törvényt, amely a létérdekükben támadja meg a magyar közigazgatás egyik legfontosabb, legérdemesebb tisztviselői karát, a derék, hazafias notáriusokat.

A rendőrbíró kérdéséhez. Azok a türehtelen állapotok, melynek a miskolci rendőrség kihágási osztálya a színhelye és amely állapotokról mindenkinek van tudomása, még ha nem is akadt dolga a rendőrséggel, arra birták vármegyénk alispánját, hogy azok megszüntetése iránt leiratban hívja fel a városi hatóságot. A leiratokat, mint lapunk múlt számában is közöltük, tárgyalás alá vette a városi jogügyi bizottság. Dönteni azonban még nem döntött eb-

ben az ügyben. A tárgyalás eredményeképp jeleztük, hogy abban megállapodott a bizottság, hogy a kihágási osztályban uralkodó azzal az állapottal végkép le kell már számolni, hogy egy talán szorgalmas, de mindamelett jogi, vagy bíraskodási képzettség nélküli hivatalnok itélkezzék egy fontos hivatalban, mint a rendőrségi kihágási osztály, hol a városi élet összes szálai érintkeznek. Az ülés folyamán az indítványoztatott, hogy a kihágási osztály mostani vezetője, Berner alkapitány helyett Horváth alkapitány bizassék meg a rendőrbírósággal. Ezt a kérdést azonban ezzel az intézkedéssel gyökeresen megoldottnak nem tartjuk. Horváth alkapitány ellen, mint hivatalnok ellen nincs semmi kifogásunk, azonban, a mint tudjuk, ő sem jogvégzett s így a kihágási osztálynál uralkodó állapotok csak annyiban javulnának, a mennyiben talán esetleg Horváth gyorsabb kezű ember. Más tekintetben azonban nem volna semmi javulás ebből a személyesérből, már pedig ez a javulás épen nem nevezhető annak, gyökeresnek pedig egyáltalán nem. Ez tehát így elejtendő kombináció. De nem tartjuk teljesen megfelelőnek azt a kombinációt sem, mely — mint több helyi lap is — a rendőrbírói álláson Szerdahelyi alkapitányt szeretné látni. Mindenesetre a legmegfelelőbb volna az alkapitányok közül arra, miután jogvégzett, azonban nem szabad figyelmen kívül hagyni, hogy a rendőrségi ügyszabályzat értelmében a főkapitány-nak joga van saját hatáskörében bármily személyeserét eszközölni és alkalmazni. Már pedig azt csak fel kell tételeznünk a főkapitányról, hogy ő maga is látta a mostani állapotok némi tarthatatlanságának voltát és így bizonyos, hogy ha megfelelőnek tartotta volna, Szerdahelyi alkapitányt bizta volna meg a kihágási osztály vezetésével, mint a ki jogvégzett. Azt kell tehát hinnünk, hogy Szerdahelyi alkapitány minden jogvégzettsége mellett is sokkal alkalmasabb egyén azon hatáskörben, melyet most betölt, mintha ő volna rendőrbíró. Mert az

TÁRCZA.

Tíz év.

— A „Szabadság“ eredeti tárczája. —
Írta: K. László.

Sűrű pelyhekben szálldogál a hó, fehér lepellel huzva be az egész Kálvin-teret. Az utolsó üres villamos kocsi szokatlan gyorsan haladnak a Muzeum-köruton keresztül végállomásaik felé, vezetőik is sietnek pihenni.

A színház látogatók azon része, kik nem ismerik, vagy kerülnek a családi kör melegét, theájakat vagy piccolójokat szüresölik kedvencz kávéházaikban.

A kálvin-téri öreg toronyóra tizenegyed üti, mely hangját felfogják a háztömlégek, azután megint csendes lesz ezen, a fővárosnak a nap más szakában nagyon is élénk tere. Csak a „Hunniá“-ból hallatszik ki a Jóska játéka. Mintha csak a maga gyönyörűségére huzná, mintha egész lelkét öntené abba a száraz fába; nem csoda, nem bankóért huza, szivességéből szivesen, mert jól tudja, hogy a kinek most huza... „Ha kimegyek a temető árkába“... , annak már régen elfogyott az utolsó bankója.

* * *

Tíz évvel ezelőtt volt az, a mikor alsó- és felső-terebesi Terebesy Géza először iratkozott be a budapesti királyi magyar tudományegyetem jogi karára. Tíz évvel ezelőtt vett részt, mint „gólya“ az első egyetemi választási mozgalmakban. Akkor hallotta először Jóskát, de akkor még nem ezt huzta neki, hanem azt a régit, azt az ő első nótáját... „Csak egy kis lány van a világon“...

Üde arcu, piros pozsgás, nyílt tekintetű fiú volt, vidor életkedvvel. Igazán „gólya“ volt, hisz alig volt több tizennyolcz évesnél.

S most abban a megtört, halvány arcu, hajlott termetű, kissé hanyag öltözékű férfiban csak mozdulatai s fekete szemének ábrándos, élénk tüze emlékeztetnek a tíz év előtti Terebesy Gézára, a mint tenyerébe igyekszik rejteni arcát, hogy ne lássák könnyeit, mit a Jóska száraz fája csalt ki. Uralkodni igyekszik magán, nem akarja szíve titkát, lelke fájdalomát piacra dojni, szent ez előtte még most is.

Lázás homlokát a kis márványasztal hideg lapjára szoritja. Majd a szomszéd asztalnál mulató fiatal jogászgyerekekre téved egy tekintete, keserű mosoly vonul ajakára. Eszébe jut, hogy tíz év előtt ő is

így mulatott. Bátran megfigyelheti őket, hiszen őt már nem ismerik a „gólyák“, nem is sejtik, hogy egy kollegájok ül ott egyedül a szomszéd asztalnál. A tulajdonos sem ismeri, a „Hunniá“ is gazdát cserélt azóta. A törzsvendégek között, kikkel hét éven keresztül annyi estét töltött együtt, alig egy két ismerőst lát, ezektől nyugodtan ülhet, mert hiszen három éve nem volt már a „Hunniá“-ban, ez alatt pedig annyit változott, hogy alig ismernének rá.

Szinte megbánta már, hogy betévedt ide. Azelőtt nem így volt, ő is olyan nagy, zajos, vidám társaságban töltötte estéit, mint azok ott a tulsó asztalnál. — Erről csak a Hunniá falai tudnának igazán mesélni.

Bohó szívvvel, szívében első szenvedélyes boldog szerelemmel hallgatta ő is egykor Jóskát, a mint huzta:

„A jó Isten be nagyon szeret,
Hogy én nekem adott tégedet.“

Azt hitte, hogy már az övé, ki neki örök szerelmet ígért, a kiért először és utoljára nyílt szívében a szerelem virága. Bohó volt mert hitt! Csalódott mint annyi más. De az ő lelke megrendült bele, addig „csi-

végre valamely hivatali állás betöltésének alkalmas voltára nem lehet okvetlen irányadó, hogy valakinek megvan az ahhoz való előképzettsége. Mindenesetre javulást jelentene ez a személycseré is, azonban ilyenformán ez sem alaposat. Ennek az állásnak betöltésére ott a rendőrségnél ugyancsak alkalmas lenne Szikszay Ferencz polgári nyilvántartó, aki szintén jogvégzett, eszes és gyors felfogású ember, de őt gyakori betegeskedése gátolná az ilyen erős izgalommal járó teendők teljesítésében. A mi véleményünk az, hogy ha már megbolygattuk ezt a kérdést és reformálni akarunk, tegyük azt meg a lehető legteljesebben, a mi elérhető, ha a jogügyi bizottság Bizony Ákos véleményéhez csatlakozik illetve az ő azon indítványát fogadja el, hogy szerveztessék egy új tanácsnoki állás, mely azonban rendőrbírói tiszttel jár, de a melyre csak jogvégzett emberek pályázhatnak. Ezzel teljesen megszüntethetők volnának azok az állapotok, melyeket maga az alispán miserabiliseknek jelent ki. — Ilyen esetben semmiestre sem hozható fel az az érv, hogy egy új állás rendszeresítése újabb költséggel és kiadással jár, miután itt a közönség érdekéről, egy igen tág körű és a polgárok becsületét érintő nagyfontosságú intézmény helyes és készülséggel párosult megfelelő vezetéséről van szó. Itt tehát nem lehet garaszkodni. Mindenesetre nagy érdeklődéssel tekintünk a döntés elé.

(M—s.)

Egy család tragédiája.

Kifürkészhetetlenek a lélek titkai. A tenger mélyének rejtelseit kikutatja az ügyes buvár; a magas mennybolt titkos erőit megfejti a tudomány; de az emberi lélek gondolatait, sötét terveit csak a jó isten tudja.

Városunk egyik derék polgárának Debreczeny Lajos államvasuti raktárnoknak fiatal felesége, szül. Imri Zsuzsánna, vajjon mit gondolt, midőn zord télnek idején két kis gyermekét: a 8 éves Erzsikét és a 6 éves

titgatta altatgatta“ sajgó keblét, míg elvitte a száraz fa utolsó filléréit is.

Mikor azután már sem Alsó-, sem Felső-Terebesen nem volt egy talpalattnyi földje sem, hozzá fogott a munkához. Magasabb szellemi munkára alig volt képes, attól már elszokott, hiszen még a második alapvizsgáját sem tette le hét évre. Nem keresett már felejtést a Hunniában, elment keresni a phisikai munka közzé. Összekötése révén bejutott a székes fővároshoz napidíjasnak, majd rövidre rá kinevezték számtisztnek. Három évet töltött már a poros akták között. Nem annyira belenyugodott, mint inkább belefásult már sorsába. Dolgozott mint egy gép pontosan, egyik napot a másik után morzsolva le. Az egyetem kerülte, minek is ment volna oda? Lelkéből a mult minden ambíciót kiölt. Minek tanult volna? Miért küzdött volna tovább? Kiért?

Három éve nem hallott czigányt. Kerülte, mert nem tudta a multat felejteni, sokkal büszkébb volt, sem hogy pár fillért tudott volna annak a füstös képiének a tányérjára dobni, a mely Alsó- és Felső-Terebesnek annyi sok szép holdját nyelte el. De ma igen elszorult a szíve, érezte, hogy jobb

Gizellát a családi meleg fészekből kivezette, hogy oda többé soha vissza ne térjenek? . . . Micsoda sötét gondolat vett erőt a fiatal nő lelkén, hogy magát és két ártatlan gyermekét kiszakítsa annak a családnak kötelékéből, a mely család örömeinek, reményének és boldogságának tárgyai egyedül ők voltak? . . .

Ki tudná azt megmondani?

Eltűntek! Senki sem tudta merre vezetett utjuk. A tél zord fagyát a tavasz enyhe szellője felolvasztotta már, a tavaszi meleg napsugár virágokat fakasztott az ébredő természet méhéből, de a három eltűnt kedves lény csak nem került vissza. A bánattól lesujtott férj s a veszteség fájó érzésétől megtört szülők hiába kiáltották eltűnt kedveseik nevét nappal és csendes éjszakákon; hiába kérdezték a kis bokortól, az árnyas fától, a sutogó szellőtől: mondjátok meg, hová tűntek ők?! Azok nem feleltek a kétségbeesett jajszakokra, még a Sajó hulláma is oly hideg, néma volt!

Vasárnap azonban megszólalt a Sajó. Kiadta kebeléből a kis Gizellát. Három hónapig rejtegette őt fagyos kebelén s most azt mondta: ime itt van!

Világosság derült tehát a sötét titokra. A három szerencsétlen csakugyan — mint legtöbben hittük — a Sajó hullámai között lelte halálát! Borzasztó! Három emberi lény három hónapig ott a fagyos hullámok között! Hideg borzongás fut végig az emberen, ha ezt elgondolja. Az a szende, kedves nő, az a két ártatlan gyermek, a kik a szeretet melegénél nőttek és fejlődtek, ott feküdtek három hónapig a víz alatt. Feküdtek? Hiszen még csak egy került meg a három közül; az anya a nagyobbik gyermekével még most is ott fekszik valahol. Oh te irigy folyó, hol rejtegeted őket?

*

A boldogtalan család fájalmában városunk közönsége megható részvétellel osztozik. A kibén érző szív van, az nem is maradhat közönyös ily lesujtó szerencsétlenség láttára. Minden ember résztvevő szívvvel

lesz, ha felkeresi a Hunniát, mert még valami bolondot tesz, elmegy oda még egyszer, igen még egyszer — imádkozni.

Éppen ma három éve hozta neki Jóska utóljára, ma három éve dobta neki oda utolsó tizesét s másnap már a székes fővároshoz körmölt egy forint ötven krért; de gyáva nem volt, nem választotta az oly sokaknál utolsó menedéket, azt a kis ólomgolyót.

A mint belépett ma a Hunniába. Jóska meglepetésében majd kiejtette kezéből nyirettyűjét, alig hitt szemeinek, hogy Terebesy Gézát látja újból, kinek lelke, szíve hét esztendeig esüggött játéka, kiről azt sem tudta már, él-e vagy sem?

Ő ismerte csak fel az egész kávéházban, mintha az ő szemei is telejöttek volna könnyel, oda lopódzott a Terebesy asztalához, s üdvözlés helyett bele kezdett abba a régibe, hálából, szívesen, nem remélt, de nem is várt érte semmit.

Minden hangjában, mintha annak a tiz évnek a keserve, fájdalma ujjalt volna meg. Nem, ilyen érzéssel pénzért nem — csak hálából lehet játszani. Élhangzott a „Csak egy kis lány“ . . . De Jóska csak hozta tovább, nem felejtkezett meg arról a másik kettőről sem, a mely már a veszített boldogság-

érdeklődik a megrendítő tragédia részletei iránt. melyről tudósítók a következőket írja:

Debreczeny Lajos máv. raktárnok neje ez év január 4-ikének délutánján két kis gyermekével, a 8 éves Erzsikével és a hat éves Gizellával együtt eltávozott hazulról. Este, midőn a férj szolgálatából hazatért, nem találta őket a lakásban, az a gyanuja támadt tehát, hogy a felesége bizonyosan szüleihez tért vissza a gyermekekkel együtt. Keresésökre indult, de nem találta őket sehol. Egyik vasuti alkalmazott azt mondta neki, hogy ő látta az asszonyt a gyermekekkel együtt, a mint a Sajó felé mentek; az egyik gyermeket a hátán vitte, a másikat pedig kezénél fogva vezette. A kétségbeesett férj tüstént a mentőkhöz sietett, a kik az eset megtörténte után a Sajóhoz mentek és ott keresték az eltűnteket, miután valószínűnek látszott, hogy az asszony elkeseredésében gyermekeivel együtt a Sajóba ugrott. A kutatás és mindenféle nyomozás és utánjárás eredménytelen maradt; az eltűnt családtagoknak teljesen nyoma veszett. Azt beszélgették az emberek, hogy világgá bujdosott az asszony, sokan pedig tudni vélték, hogy valamelyik messze lakó rokonánál tartózkodik. Az eset óta több mint három hónap mult már el, az emberek ha néha-néha találgták is emennek vagy amannak az esetnek eshetőségét, nagyobbrészt már el is felejtkeztek erről a megrendítő családi drámáról. Vasárnap délután azonban az a hír hozta izgalomba a közönséget, hogy az egyik Debreczeny kis lányt kifogták a Sajóból. Az emberek alig akartak hinni a híresztelésnek, pedig igaz volt. Szomorú igazság, mely a férj és apa gyanuját igazolta a maga rémséges valóságában. A hullát egy szemétszállító kocsis fogta ki. Itatni és a kocsiját megmosni ment a Sajóhoz, mikor valami fehér dolgot látott felbukkanni a víz színére. Azt hitte, hogy valami vízbeölt állat; ügyet se vetett az egészsre. Később azonban ismét felbukkant és ekkor már a kézfej is kilátszott a

ról regél. Tudja ő jól, nem felejtette el, melyik következik. Rá kezdte azt a nótát, a melyet úgy huzott, mintha igazán a Terebesy Géza „könnytől ázó bus halovány orezája“ lenne kótája s el zokogta, el siratta a Terebesy „hütlenné lett kedvesét“.

Hátra volt még egy, éppen most huzza: „Ha kimegyek a temető árkába“ . . . Ezzel vett bucsut Jóskától ma három éve.

Eszébe jut minden, majd megreped oda benn az a sokat szenvedett szív, fejébe tolul minden vér, megelevenedik előtte az a tiz esztendő sok keservével, sok bánattal, hiszen már régen nem hallotta kedvenc nótáit, az ő imádságait. Göresös zokogás vett erőt rajta. Egyszer csak észre veszi, hogy közfigyelem tárgya lett. Felkapja felöltőjét, kisiet szent fájalmával, hogy ne lássák. A mint az ajtóhoz ér oda dobja a czimbalomra kopott ezimeres tárczáját, melyben egykor annyi sok ropogós bankjegy volt, most pedig egy hónapi keserves keresménye.

Jóska hegedűjén éppen akkor sirnak fel ez utolsó hangok . . .

. . . „Kelj fel anyám, kelj fel anyám sirodából, Lump jogász lett egyetlenegy fiadból.“

És ez volt az utolsó nóta, mit Terebesynek huztak! . . .

vizből, a mire tisztában volt a kocsis, hogy emberhulla az. Utána kapott tehát az egészen a part mentén uszó holttestnek, megragadta a kézfejet, ez azonban — mint sokan állítják — az oly hosszú ideig vízben levő és már feloszlásnak indult holttestről leszakadt. Minthogy nem tudott boldogulni, azonnal értesítette a mentőket, a kik megjelenvén, kifogták a teljesen felismerhetlenségig eltorzult holttestet a Sajóból. Időközben megjelentek a helyszínén a rendőrség részéről *Horváth* alkapitány, dr. *Kazai* városi orvos és *Takó* rendőrbiztos és miután konstatáltatott, hogy már hosszabb idő óta volt a vízben a holttest, értesítették az esetről *Debreczeny* Lajost, a ki a hullában az azon rajta maradt ruhafoszlan-yokból a kisebb lányka holttestét ismerte fel. Azonnal a lakására szállította, a hol diszes ravatalra helyezték, mely valóságos bucsujáró helye lett a kíváncsi közönségnek.

Temetése hétfőn délután volt óriási közönség részvéte mellett. Az egyházi szertartást *Tóth* Dániel végezte, szivig ható szavakkal emlékeztetve meg a szerencsétlen családi drámáról, mely mindenkit könnyekre fakasztott.

A másik két áldozatot mindeddig nem sikerült még megtalálni. Hogy tényleg a Sajóba ölte magát a tulérezékeny asszony, most már kétségtelen. Talán csak órák vagy napok kérdése, hogy ők is az anyaföldbe kerüljenek a már eltemetett ártatlan áldozat mellé!

UJDONSÁGOK.

Tájékoztató.

Április 12-én: Az alsó borsodi ev. ref. egyházmegye tavaszi rendes közgyűlése d. e. 9 órakor a miskolci ev. ref. főgymnasium tornacsarnokában. — Miskolc város képviselő testületének rendes közgyűlése d. u. 3 órakor.

Április 15-én: Közigazgatási bizottsági rendes havi ülés d. e. 9 órakor a vármegye tanácstermében.

Április 16-án: Az iparos ifjusági önképző-, olvasó- és közművelődési egylet rendes évi közgyűlése d. u. 1/23 órakor az ipartestület tanácskozási termében.

Április 26-án: A kézbesíthetetlen és fölös árúk elárverezése a gömöri pályaudvaron d. e. 9 órakor.

Június 14-én: Gyapju-vásár a miskolci Hitelintézet áru- és terménycsarnokaiban.

— **Báró Vay Elemér** vármegyénk főispánja Nizzából, hol megrongált egészségének helyreállítása céljából két hónapig időzött — vasárnap hazaérkezett s teljes egészségben átvette hivatalának vezetését.

— **Halálozás.** Sulyos csapás érte vármegyénk alispánját, Dr. *Tarnay* Gyulát. Forrón szeretett édes anyja, Dr. *Tarnay* Jánosné szül. Nánássy Anna úrnő vasárnap f. hó 9-én, életének 72-ik évében Egerben rövid szenvedés után elhunyt. A család a következő gyászjelentést adta ki:

Dr. *Tarnay* Gyula úgy a maga, mint neje *Kliegl* Panna és gyermekei: *Gyula* és *Miklós*, valamint testvérei: *Erzsébet* és ennek férje *báró Jovits* Antal, *Mária* és ennek férje *Altörjaj* Sándor, nemkülönb ezek gyermekei: *Sándor*, *Ilona*, *Gyurika* és *Margitka*, úgy a kiterjedt rokonság nevében is fájdalommal telt szívvel tudatja legjobb anyja, anyós, nagyanya és rokonnak, özv. *Tarnay* Jánosné szül. Nánássy Annának f. évi április hó 9-ikén d. u. 3 és 1/2 órakor rövid szenvedés és a halotti szentségeknél átjártos felvétele után életének 72-ik évében tör-

tént gyászos elhunytát. A megboldogultnak hült tetemei f. évi április hó 11-én délután 4 órakor fognak a róm. kath. szertartás szerint Egerben, a „Kisasszony káponá“-ról nevezett sírkertben, a családi sírboltba nyugalomra helyeztetni. Az engesztelő szent mise áldozat az elhunyt lelki üdvéért f. évi április hó 12-én d. e. 10 órakor fog az egri ferenczrendiek templomában a Mindenhatónak bemutatni. Eger 1899 április 9. Áldás és béke lengjen felejthetlen porai felett.

— **Az adófizetők figyelmébe.** Ápril havában tizenötödike nevezetes dátum a magyar közjogban. Ki ekkoráig be nem fizette az előző évről elmaradt adóhátralékát, elveszti a következő évre választói jogosultságát. A törvénynek ezen rendelkezésén jövőben változtat a kuriai bírásokdásról szóló törvény, de ebben az évben a jelzett rendelkezés végérvényben van és így, a ki ez évi április hó 15-én adóhátralékban van, elesik a jövő évre legszebb alkotmányos jogának gyakorlásától. Siessenek tehát pártunk tagjai és 15-éig fizessék be hátralékos adójukat.

— **Eljegyzés.** Dr. *Herz* Ödön városi árvaszéki ülnök vasárnap tartotta eljegyzési ünnepélyét *Rosenthál* Katinka kisasszonnyal, *Rosenthál* Vilmos nagykereskedő polgártársunk kedves és művelt leányával.

— **Új hadtest parancsnok.** *Fabinyi* kassai hadtestparancsnokot — mint Kassáról értesítenek bennünket — Ő felsége a király prágai hadtestparancsnokká nevezte ki. Helyette *Pokorny* Herman altábornagy a nagyváradi 17-ik hadosztály parancsnoka foglalja el, a kit Ő felsége a 6-ik hadtest parancsnokává már kinevezett.

— **Egyházmegyei közgyűlés.** Az alsó-borsodi ev. ref. egyházmegye tavaszi rendes közgyűlését *Tóth* Dániel esperes és báró *Vay* Elemér egyházmegyei gondnok kettős elnöklété alatt ma, azaz április 12-én reggeli 9 órakor tartja városunkban, az ev. ref. főgymnasium tornatermében. Az egyházmegye közgyűlésének tagjait ez alkalommal a miskolci egyház fogadja szíves magyar vendégszeretettel. A vidéki lelkészek és világi férfiak közül már tegnap sokan megérkeztek. Tegnap délután érkezetlet volt és az egyházmegyei bíróság tartotta meg ülését, melyben több pörös ügyet intéztek el. Tegnap este a Seper-szállóban társas vacsora volt. A ma reggel 9 órakor tartandó közgyűlésen több fontos egyházi ügy kerül tanácskozássá alá.

— **Halifax-korcsolyázó egyesület** választmányja ifj. *Kun Bertalan* elnöklété alatt ülést tartott, melyen elhatározatott, hogy f. hó 23-án fogja az egyesület közgyűlését megtartani. Az egyesület pénztárnoka bejelentette, hogy a tagok tulnyomó része megfizette az 1898/99. évi tagsági díjat, azonban még mindig vannak hátralékosok. A választmány elhatározta, hogy a tagdíjjal hátralékos tagokat újból felszólítja, azon hozzáadással, hogy amennyiben tagsági díjukat nem fizették meg, tagsági jogosultságukat elvesztik és többé az egylet tagjai nem lehetnek.

— **Eljegyzés.** *Barna* Sámuel f. hó 9-ikén tartotta eljegyzését *Klein* Regina kisasszonnyal, *Klein* Sámuel szeretetreméltó s kedves leányával.

— **Hitelszövetkezeti ülés.** A miskolci kölesönös önszegélyző és hitelszövetkezet f. hó 9-én vasárnap délután ülést tartott, mely alkalommal az időközben megüresedett főkönyvelői állásra *Klein* Mór, az *Adria* bizt. társaság buzgó pénztárnoka választott meg.

— **Öngyilkos fiatal leány.** A szomszédos Heő-Csabáról kaptuk azt hírt, hogy az ottani izr. hitközségi egyházf 17 éves leánya szombat délután mialatt társnőivel sélt, hirtelen pisztolyt rántott és — állító-

lag szerelmi bánatból — mellbe lötte magát. Allapota veszélyes, de nem reménytelen, daczára, hogy a golyót mindeddig nem sikerült eltávolítani.

— **Vigyázatlansága** folytán végzetessé válható baleset ért egy a csabai kapu 9. szám alatt lakó cselédeleányt. Miközben czipójét egy konyhakéssel tisztította, balkeze- nek összes ütereit átvágta. Az első segély: a nyomban előhívott dr. *Markovics* nyújtotta. A később megjelent mentők beszállították a már egészen elalélt lányt a közkörházba.

— **Csorba Endre találmánya.** *Csorba* Endre miskolci építész nagyérdéki előadást tartott csütörtökön délután Budapesten az Országos Iparegyesület gyűlésén. Előadásának tárgya az *építkezési sze encsétlenségek okairól* s az általa szerkesztett *szabadalmazott építési vasállvány* bemutatása volt. Az előadó hosszasan, beható tanulmányra valló alapossgal ismertette azokat a leggyakoribb okokat, amelyek az építkezéseknél elő- o- duló szerencsétlenségeket okozzák; fejtegette azokat a módokat és eszközöket, a melyeknek segítségével a szerencsétlenségek elkerülhetők volnának. Ezután a jelenvoltak nagy érdeklődése közben mutatott be egy általa feltalált vasállvány szerkezetet, amely a szerencsétlenségek leggyakoribb okának megszüntetésére, az emeletek közt, továbbá a szobákban, pincékben stb. a falak vakolásánál és menyezetkészítésénél használatos ugynevezett kecskebakállvány helyettesítésére van hivatva. A szakosztályok nevében *Palóczy* Antal elnök köszönetet mondott az előadónak úgy az érdekes előadásért, mint az elmésen és sok gyakorlati érzékkel összeállított találmány bemutatásáért. Az előadás sikeréhez mi is őszintén gratulálunk.

— **Szolgálati érem a cselédeknek.** A belügyminiszter a napokban rendeletet adott ki, mely a szocializmus elleni védekezésnek akar egyik eszköze lenni. T. i. hogy azon éremmel, melyet a magánszolgálatban eltöltött 40 évi szolgálatot jutalmaznak, ezental az oly gazdasági cselédek is kitüntetessenek, a kik 40 évet töltöttek egy és ugyanazon helyen. Negyven éves cseléd, ha már mást nem, mindenesetre megérdemli az ilyen kitüntetést, mely egyszerűs mind jó például fog szolgálhatni a többi munkásoknak.

— **Furfangos család.** Eredeti módon akart becsapni egy uriasan öltözött fiatal ember egy kis-ujváros-utczai kereskedőt. Bement az üzletbe és felkérte a tulajdonost, hogy miután ő kevéssel előbb vásárolni volt az üzletben és egy idegen koronát adott s miután arra a koronára kézelógombok céljából szüksége van, legyen szíves azt kikutatni és ő magyar pénzzel ki fogja cserélni. A hiszeke ny kereskedő erre a pénzesfiók egész tartalmát kiöntötte az asztalra, keresgélgni kezdte, ez alatt azonban a fiatal ember 8 drb. koronát menesztett a zsebébe. A lopást a kereskedő azonban észrevette és alaposan eldöngötte a csalót; feljelentést az illető elfogatása végett nem tett, a mi pedig hiba, mert másoknál is próbálhat még ily módon szerencsét. Felhívjuk tehát erre a dologra a közönség és a rendőrség figyelmét mihez tartás végett.

— **Az elveszett és megkerült pénz-tárcza.** Kellemetlen meglepetés érte G. Ö. polgártársunkat tegnapelőtt. A mint lakásából ki akart menni, az udvaron papírdarabokat vett észre s midőn megnézegette, úgy találta, hogy azok az ő tárczájából valók. Utána akart tehát nézni, hogy kerültek azok oda, de a mikor tárczáját kereste, meglepődéssel vette észre, hogy annak bizony csak hült helye van az oldalzsebben. Pedig a tárczában 10 darab tizes és 600 frt értékű szelvény volt. Rögtön vallatóra fogta a házbelleket és ekkor kiszült, hogy porolás és kefélés közben esett ki a zsebből. A kutatásnak semmi eredménye nem volt. Már éppen a rendőrségre akart menni megtenni a feljelentést, mikor bejön az udvarba egy parasztfiú, a ki a házbeli czipésznél van mint inas

alkalmazva, véletlenül őt is megkérdezte, mire az inas — legnagyobb bámulatára — átadja a pénziárát. A tapasztalatlan, de becsületes inasgyerek aztán nagy meglepés közt vágta zsebre azt a koronát, mit tulajdonosa adott a tárcza visszaadásáért.

— **Az athleta-kör közgyűlése.** A f. évi márczius hó 19-ikére kitűzött, de tagok hiányában meg nem tartható közgyűlését a miskolci atletikai kör f. hó 10-én este 7 órakor tartotta meg *Hidvégi* Benő tanfelügyelő alelnök elnöklete alatt a polgári iskola tornatermében. Elnök megnyitván a közgyűlést, közli az elnök báró Vay Elemér főispán levelét, melyben üdülési utjából való pár nap előtti visszatérésevel menti ki elmaradását, mit a közgyűlés tudomásul vett. Ezután a tárgyrend értelmében a kör mult évi működéséről szóló jelentés olvastatott fel, mit a közgyűlés szintén tudomásul vett. Az ügyrend második pontját, a tisztújítást következőleg végezték. Elnöknek megmaradt báró Vay Elemér, Megválasztottak másod-elnöknek *Tarnay* Gyula (a kit ennek elfogadására *Hidvégi* és *Gállfy* fognak külséggel felkérni), igazgatónak *Gállfy* Ignác, jegyzőnek *Andor* Tivadar, pénztárosnak *Héthy* Ferencz, ügyésznek *Dr. Vajda* Adolf, orvosnak *Dr. Sidlauer* Armin, szertárosnak *Nagy* Tivadar, választmányi tagok lettek *Bulyovszky* Gusztáv, *Dunay* Sándor, *Dr. Ferbstein* József, *Franyeczky* János, ifj. *Kühne* Adolf, *Losonezy* István, *Hidvégi* Benő, *Dr. Grosz* Viktor, *Nickel* József, *Petró* József, *Soltész* Nagy Kálmán, *Raisz* Ernő. A számvizsgáló bizottság tagjai: *Kóris* Kálmán (elnök), *Cseh* Gusztáv és *Kühne* Andor. Ezután a pénztári jelentést olvasta fel *Andor* Tivadar jegyző. E szerint az 1897. évről maradvány 41 frt 05 kr. bevétel 410 frt 09 kr. az időközben tett 2 alapítvánnyal 560 frt 09 kr. kiadás 360 frt 27 kr., maradvány 199 frt 82 kr., valóságos maradvány a 2 alapítvány levonása mellett 49 frt 82 kr. A jelentést a közgyűlés helyeslőleg vette tudomásul. Ezután a költségvetés megállapítása következett 672 frt 05 kr. bevétel és kiadás előirányzattal. Majd a „Magyar atletikai szövetség” közgyűlésére küldendő képviselő választás került napirendre. Miután a közgyűlés még márczius 28-án tartott, a választmány *Gállfy* Ignácot bizta meg a képvisellett, a ki el is járt s tapasztalatairól igen érdekes felszólalásban számolt be a közgyűlésnek. A közgyűlés a jelölést illetve megbízást jóváhagyta, és köszönetét fejezte ki. Végül még a *Nickel* által tevébe vett vívóakadémia ügyében volt némi értekezés; ezzel a közgyűlés véget ért.

— **Öngyilkos baka.** Már a hetedik évet szolgálta katonáéknál *Karácsonyi* Mihály. Kissé megnyult a rendes szolgálati ideje, miután — több ízben is megszökvén — nagyon rövidre akarta szabni. Kevéssel ezelőtt negyedizben hagyta ott a katonaságot — obsit nélkül *Karácsonyi*, ezért a tetteért a hadbíróság 5 évi várfogságra ítélte, a mit azonban annyira megsokalt már, hogy vasárnap szolgálati fegyverével agyonlötötte magát. Temetése tegnapelőtt volt.

— **A Terménycsarnok közgyűlése.** Vasárnap délelőtt tartotta meg az előbb elhalasztott évi rendes közgyűlését *Weisz* József elnöklete alatt a miskolci terménycsarnok. *Sugár* Ignác titkár felolvasta az elmúlt év minden mozzanatát felölelő alaposan szerkesztett évi jelentést, kiterjeszkedvén egyszersmind a közgazdasági állapotokra. A szívesen fogadott jelentést a közgyűlés tudomásul vette és a szorgalmas titkárnak jegyzőkönyvileg fejezte ki elismerését. A napirend következő pontját, a választásokat következő eredményre végezték el. Megválasztottak választmányi tagok: *Dr. Gencsi* Samu, *Groszman* Dávid, *Grünfeld* Ödön, *Harangi* Menyhért, *Klein* Dezső, *Kohn* Gábor, *Koós* Soma, *Munk* Soma, *Radványi* István, *Rosenthal* Vilmos, *Silbiger* Armin, *Schrecker* Lipót, *Varga* Jakab, *Wexler* Antal, *Wexler* Simon, póttagok: *Bródy*

Lajos, *Sidlauer* Ignác, *Neuman* Adolf, számvizsgálók: *Dr. Grósz* Aiktor, *Grünfeld* Sándor, *Pollák* Kázmér.

— **Közigazgatási bizottsági ülés.** Borsodvármegye közigazgatási bizottsága báró Vay Elemér főispán elnöklése alatt f. évi április hó 15-én d. e. 9 órakor Miskolczon a vármegyeszékháza tanácstermében rendes havi ülést fogtartani.

— **Hitelezők védegylete.** A Miskolci hitelvédő egyesület létesítése annyira előrehaladott állapotban van, hogy most már csak az alapszabályok összeállítása s jóváhagyás czéljából a miniszteriumhoz való felterjesztése szükségeltetik. E valóban hézagpótló és minden egyes ember érdekeit szíven viselő egyesület végleges megalakulása czéljából az érdekeltek f. hó 16-án d. u. 2 órakor a Seper szálló kistermében közgyűlést tartanak, melyen minden érdeklődőt szívesen lát az intézőség.

— **Gyanus halál.** Csütörtökön még mulatott, alaposan bevacsorázott s péntek reggelre már holtan találták *Regittó* János vállalkozót. A maga rendje és módja szerint el akarták temetni mikor megjelentek a rendőrség kiküldöttei és betiltották az épen folyó temetési szertartást, miután egy névtelen feljelentés szerint nem természetes halállal halt volna meg. Azonnal be szállították a kórházba felboncolás végett. Időközben a holttest mindinkább feketedni kezdett s mire a boncoláshoz fogtak, már egészen koromfekete lett. A megmagyarázhatlan jelenség nagy feltűnést okozott s csakugyan mérgezés tüneteit mutatta, a vizsgálat illetve a boncolás adatai azonban kiderítették, hogy természetes halállal, bélcsavarodás folytán halt el. Temetése tegnapelőtt volt.

— **Templom fosztogatás.** A borsodivánkai róm. kath. templom harangozója épen templomot akart nyitni a reggeli miséhez, mikor észrevette, hogy a perzselyek fel vannak törve és pénznek még a nyoma sincs meg. Az istentelen tett híre nagy mebotránkozást keltett a lakosságban, a mely mindjárt jelentést tett a csendőrségnél. A csendőrség azonnal erélyes nyomozatot indított az ismeretlen tettesek ellen.

— **Ismertető jel.** A kapitányi hivatalba beállított a héten egy ember és feljelentést tett a szolgálja ellen, a ki ellopta az óráját. A kapitány felveszi a panaszt, aztán ezekkel a szavakkal fordul a feljelentőhöz:

— No és mondja el annak az embernek a személyleírását, hogy felismerhessük és elfoghassuk.

— Magas, barna.

— Tovább-tovább. Magas barna ember sok van. Erről nem ismerünk rá.

— Szemüveget hord.

— Kopasz.

— Melyik ember nem az?

— Hát kérem mit mondjak? Nem tudok mást róla. Körszakálla van.

— Nem elég. Valami különös ismertető jelet mondjon.

— *Nem biciklizik.*

— Elég!!

— **Árverés a vasutnál.** A m. á. v. Miskolcz-gömöri állomásán levő teheráru raktárban a kézbesíthetetlen s fölös áruk f. é. április hó 26-án d. e. 9 órakor nyilvánosan el fognak árvereztetni.

— **Dunky fivérek.** *Szinay* István városunk régi jóhírnevű fényképész fényirdáját *Dunky* fivéreknek, magyar királyi udvari fényképészeknek adta át. Nevezett fivéreknek kolozsvári fényirdája, mely saját palotájokban van, az ország elsőrendű műterme, melyet Erdély legelőkelőbb mánás körei látogatnak és vesznek igénybe. Miskolczon berendezett műtermüket alkalmunk volt megtekinteni s elmondhatjuk, hogy ott valóban művészi kivitelű képeket szemléltünk. Erdély mánás családja: a Bethlenek, Bánffyok, Wesselényiek, Telekyek, Almásyak, mind remek arcképekben láthatók ott. A nagyított képek előállításában meglepő

sikert mutatnak föl. Különösen sikerült báró Bánffy Görgey két kis leánya, melyért a nevezett fényképészek a párisi kiállításon arany érem kitüntetésben részesültek. Remek képen látható gróf Kunn Géza, Erdély jótékony főura és Albach Géza, Kolozsvár volt polgármestere. Meglepett bennünket *Fáy* Olga városunk egyik kedves és szép leányának nagyított arcképe, a kit a *Dunky* fivérek Kolozsváron kis látogató jegy alakban vettek le. Hogy mennyi szép leány van Kolozsváron és Erdélyben, azt a *Dunky* fivérek fényirdájában meg lehet tudni. Kívánjuk, hogy Miskolcztól is annyi sok szép leányt mutathassanak föl — arcképekben.

Törvénykezés.

§ **Visszás szerelem.** Egy nem mindennapi és fejleményeiben megmagyarázhatlanul látszó büntüggel foglalkozott az elmúlt napokban a miskolci kir. törvényszék büntető osztálya. Nánassy Józsefné szül. *Kovács* Julia azzal volt vádolva, hogy gazdasszonyát *Scsenszky* Jánosnét minden igaz ok nélkül meg akarta gyilkolni. Az esetet előzményeivel együtt — miután azt annak idején már részletesen megirtuk — csak röviden ismeretjük: *Kovács* Julia mint cselédleány volt *Scsenszky* Jánosnét szolgálatában alkalmazva. Több mint egy évig lakott ott gazdasszonyának a legnagyobb meglepése mellett. Időközben 1898 január havában férjhez ment Nánassy József böcsi parasztgazdához, akivel azonban csak hat hónapig élt együtt, mert akkor minden igaz ok nélkül ott hagyta férjét, visszajött a városba és megint beállt *Scsenszky* Jánosnét szolgálatába. Hiába unszolta gazdasszonya, hogy térjen vissza az urához, mert az asszonynak ura oldalánál van a helye. Nánassy hallani sem akart arról, miután — mint mondá — nem szereti férjében a férfit és csakis gazdasszonyához ragaszkodik. Időközben, július 5-én férje bejött Miskolcra és egyszersmind elment *Scsenszky* Jánosnét lakására, hogy feleségét a hozzá való visszatérésre bírja. Az asszony hallani sem akart erről. És nehogy mégis valahogy férje a visszatérésre bírja, azt határozta, hogy elemésztí magát és magával együtt szerelmének a tárgyat — *Scsenszky* Jánosnét is. A gondolatot tett követte és mikor gazdasszonya rendes kora reggeli népkerti sétájából hazament a népkerti vendéglőben levő lakására, *Kovács* Juli revolvert ragadott és először asszonyát, azután magát akarta agyonlőni. Négy golyó érte *Scsenszky* Jánosnét, miközben eszméletlenül és vérbe borulva rogyott össze. A lövés zajára elősiető emberek láttára *Kovács* Juli eldobta a revolvert és megszökött, de még az nap jelentkezett a rendőrségnél.

Ezen tetteért vonta felelősségre a büntető törvényszék. A végtárgyaláson *Ortvay* Miksa kuriai bíró, törvényszéki elnök elnökölt; a vádhatóságot dr. *Várady* Sándor királyi alügyész képviselte; a vádlott védője pedig *Dr. Frankfurter* Sándor volt. A tényállás ismertetése után a kihallgatásra és a tanuvallomásokra került a sor, a mik teljesen beigazolták *Kovács* Julia bűnösségét. Ezek után az országos orvosi tanács véleménye olvastatott fel, mely szerint vádlott „sexualis perversitas”-ban szenved s tettét beszámítható állapotban követte el. Ezzel a bizonyítás befejeztetett, mire *Dr. Várady* Sándor alügyész vádbeszédét és *Dr. Frankfurter* Sándor védőbeszédét hallgatta meg a törvényszék. A törvényszék ekkor visszavonult határozathozatalra, majd pedig kihirdette az ítéletet, mely szerint *Kovács* Julia szándékos emberölés büntetettének kísérlete miatt egy évi börtönre ítéltetik, melyből azonban a vizsgálati fogság ideje 8 hónap kitöltöttnek vétetik. Úgy az ügyész, mint a vádlott felelősségét jelentettek be az ítélet ellen, melynek jogerőre emelkedéseig vádlott szabadlábra helyeztetik.

CSARNOK.

Tengeren.

Fiume zajos kikötője elmaradt, a városból is már csak néhány gázlámpa látható, majd ez is eltűnik. A hold megezüstözi a csobogó habokat; a tiszta tengeri levegő oly éltető. Balra a távolban Veglia, majd feltűnik Isztria déli csucsán Promontorio foka a világító toronnyal. Sokáig látszik a fel-felvillanó fény, azután minden sötét lesz.

Az Adria örökké mozgó s mégis csendes hullámai a „Villám” hajó szeldeli. Mint kis dióhéjat, úgy tánczoltatják a hatalmas hullámok; hol felemelik a magasba, hol a mélységbe dobják. A nem épen udvarias viselkedésre a hajó deszkái olykor recsegnek, a gerince megroppan, jelezve, hogy fáj a hullám érintése. Mindenütt, a merre nézek, víz és víz, egyik hullám a másik után. Bizonyos körben a tengert megvilágítja a hold, de azután a koromsötét éjszaka s köröskörül az ijesztő, siri csend, melyet csak hébe-korba zavar meg egy vagy több sűrű vijjogása. Most mi a világtól el vagyunk zárva, egyedüli világunk az a pár ember, a ki ezen a néhány törékeny deszkán utazik. A magyar híreket csak holnapután, az olasz híreket pedig holnap tudjuk meg. Kint vagyunk a sik tengeren, a hullámok szeszélyére bízva, melyek mind nagyobbak lesznek s a hajó bukdaesol, tánczol. A fedélzeten a társalgás javában folyik; egyes csoportok arról beszélnek, minő lesz a megérkezés, találgatják, milyenek az olasz partok; más csoportban adomáznak, az olykor felharsanó kacaj a hajó tulsó végére is áthallatszik; egy másik csoportban folyik a kártyázás, pikét és preferánsot játszanak, játszanak a kalábert is.

Többen már alszanak, ki a fedélzeten, ki lenn a kajütben. Egyszerre a hajó erősebben kezd hánykódni, a fiukon páni-félelem vesz erőt; ez is, az is elsápad, a kellemetlen érzésnek nem tud ellenállni, kifogott rajta a tengeri betegség. S ez ragadós nyavalya, melynek egyedüli orvosszere az, hogy nem szabad rá gondolni. Igen ám, de a mint látom, hogy szomszédom gyanusan siet el mellőlem, tudom, hogy rosszul van, engem is elfog a szédülés, s én is beteg lettem.

Végre hajnalodik, a nap sugarai ömlenek el a tengeren, a pirkadó hajnal vérvörös színbe meríti a hullámokat. Mintha nymphák és apró villik játszadoznának a víz mélyében; amott meg a felszökkenő delfin ezüstös testét látom. A vörös rózsaszínbe megy át, eddig még csak a nap előfutárja, a hajnal jelent meg; de ime, hátunk megett messze, a tengerből hirtelen bukkan fel a vérbeborult arcczal a nap; óriási tűzgyölyönak látszik. A fény intenzívebb lesz s egyszerre a távolban feltűnnek az olasz partok, melyeknek csipkézett partmenti hegylánczai előttünk húzódnak.

Anconában már a gyorsvonat vár bennünket s csakhamar folytatjuk utunkat. Szívem egyre hangosabban ver, s a déli órákban már nem hagy pihenni a lázas nyugtalanság; egyik ablaktól a másikhoz szaladok, hogy látszik-e már Róma. Mig végre két óra tájban délután siker jutalmazza lázas izgatottságomat, amott látszik az örök város, megszámlálhatatlan tornyával.

— Igen, igen! Róma! Te vagy fiatalságom ideálja, te büszke város, ki egykor a világnak parancsoltál; elvonulnak szemem előtt Augustus, Nero, Trajan hadai; hallom czirkuszodban a keresztények jajveszékéseit; majd a hunnok, gothok, longobardok barbár népei jelennek meg falaid alatt, de büszkeségeden megtörik hatalmuk, majd a keresztetek jámbor népei vonulnak át városodon, Krisztus és Mária jelképével zászlójukon rohannak a szentföldre, hogy azt a török igától felszabadítsák. S mindig az eszme győz s a dicső eszme belőled sugár-

zik elő. Majd jön az ujkor, az ő tudakos phalanster rendszerével s hosszú harcok után fáradtan és megfogyva bár, de diadalmasan kerülisz ismét elő; hirdetve a fenséges eszmei tant, hogy az ember öntudatos lény s nem hitvány phalansteri gép.

S Róma ködbe vész, meglátom a dicső Nápolyt, Parthenope városát, tündérszép fekvését, a tyrrhenumi tengert s távol — oh mily nagy vagy Istenem alkotásaidban! — a füstölgő Vesuvot, mely Isten büntető eszkeze volt, midőn 79-ben az erkölcsellenességbe merült három várost elpusztította.

Herkulaneum, Stabiae, Pompeji! Meglátom nagyszerű romjaitokban, hogy mennyire sülyedt az ember. „Elpusztított Isten, mert nem érdemeltétek, hogy éljete.”

Capri, Sorrento, Ischia! Istentől megáldott vidékek, két kézzel adta rátok az áldást az Ur, midőn alkotott. Amott a bűvös barlang, hol a napsugár csokolózik a habokkal s kék színben fűrészi fáradt tagjait a vándor; emitt a nagy hegyszakadékok fenséges zuhatagokkal s szembe a nápolyi öböl s ha ezt látom, sir a lelkem, hogy válnom kell.

Tovább megyünk, a Földközi tengertől bucsut veszek s néhány óra múlva Bari-ban meglátom az Adriát. Tizenkét óráig ringatnak hajjai, midőn elérjük a cattarói fjordot. Montenegro, Hercegovina és Dalmácia bércei, melyek itt ölelkeztek, köszöntlek.

A dalmát kopár partok elvonulnak szemem előtt, Ragusa is s késő este, miután Metkovicsban vasutra szálltunk, Mostarba érkezőnk. Majd Sarajevo következik a török étellel, azután Jajce a zuhatagjaival, majd Banjaluka czitadelláival s ezután nem marad hátra egyéb, mint egy kellemes emlék, egy bűvös-bájós képzelet, egy tündéralom.

Xántus Gábor.

Szerkesztői üzenetek.

— A szerkesztőség névtelen levelekre nem válaszol, és kéziratokat vissza nem ad. —

Kiss Katinka kisasszonynak. Nem tagadjuk meg, hogy is tagadhatnók meg olyan aranyos levélbeli kérelemre, hisz az a szárnypróbálgatásnak nevezett költemény igen jó, hangulatos kis dolog, a minék szívesen adunk tért és nem tagadjuk ezt meg azután sem, ha a folytatások is ilyen jók és szépek lesznek! Csak folytassa kisasszony, csupán arra az egyre ügyelvön, hogy gondolatai és eszméi oly szép magasságban repüljenek, mint a milyenre ez a szárnypróbálgatás következtetni enged. Legközelebb sorát ejtjük és várjuk a folytatásokat.

Többeknek a jövő számban.

Értesítés.

Miskolcz város árvapénztárának 1898. évi számadását, melyek a pénzügyi szakbizottság felülvizsgálata után a tanács részéről is jóváhagyattak, folyó 1899. évi április 8-tól 22-éig 15 napi közszemlére, a városi főpénztári helyiségbe azzal tétetnek ki, hogy ezen számadásokat a kitűzött idő alatt, mindenki megtekintheti és észrevételet tehet.

Miskolczon, 1899. április hó 7-én.

A városi tanács:

Soltész Nagy Kálmán,
polgármester

Ertesítés.

Miskolcz város közönsége értesítettik, hogy a házi, kövezetvám, útdó, községi közmunka, fogyasztási és italadó, a szepítés és a kisajátítási alap pénztárak 1898. évi számadásai a pénzügyi szakbizottság által megvizsgáltatván, az összes számadási iratok a pénzügyi szakbizottság jegyzőkönyvével és a tanács végzésével, folyó 1899. évi április hó 8-tól kezdődőleg április hó 22-éig a főpénztári hivatalos helyiségben 15 napi közszemlére kitétetnek, mely idő alatt észrevételeit mindenki megteheti.

A városi tanács:

Soltész Nagy Kálmán,
polgármester.

NYILT-TÉR.*)

Az „1848” március 8-iki számában egy közlemény jelent meg a helybeli magkereskedésekre vonatkozólag, melyben fel vannak sorolva azon czégek is, melyektől a kassai magvizsgáló-intézet a miskolci rendőrség által minták küldettek, a melyeknek arankamentessége és csiraképessége igazoltatott.

Ezen czégek közül az én nevem tévedésből kimaradt, miről annál inkább sietek a n. é. gazdaközönséget értesíteni, miután az tévedésen alapszik, a mint azt igazolja a tek. rendőrkapitányság által kiadott következő nyilatkozat:

Schwarz Ede magkereskedőnél minták nem vétettek vizsgálás végett, mert üzletében csupán a kassai magvizsgáló-állomás által leplombált zsákok találtak.

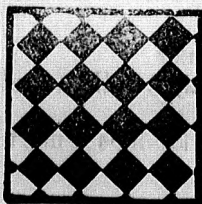
Horváth, sk. alkapitány.

Az én üzletemben csakis a kassai magvizsgáló-állomás által olomzárolt, arankamentes magvak bocsátatnak áruba.

Miskolcz, 1899 április hó 11.

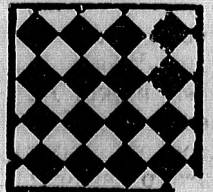
Schwarz Ede.

*) E rovatban közöltektért nem vállal felelősséget a Szerk.

Krausz Jakab
(Ezelőtt SÁRTORY OSCÁR fiókja)

Cementárugyára
MISKOLCZON, BUZA-TÉR 24. SZ.

Van szerencsém a nagyérdemű közönséget arról értesíteni, hogy az építés évad beálltával, minden a cementiparba vágó munkákra, jótállás mellett vállalkozom. T. építészeket, építőmestereket és építetőket bátorítok arra figyelmeztetni, hogy ezidőszert új szerkezetű

Metalique-lemezeket

gyártok; folyosók, előszobák, fürdőszobák, konyhák és járda-kövezésre, 20 féle kivitelben, tartósságért kezeskedem. A Metalique-lemezek gyáramban megtekinthetők, vidékre pedig szívesen szolgálok mintalemezekkel.

Továbbá ajánlom a csak is nálam kapható

Opelni és Lédeczi Portlandcementeket

200 kilos hordókban és 100 kilos és 50 kilos zsákokban.

Gróf Rhon-féle Lábatlani Románcement és Beocsini Románcement
zsákokban a 80 kilo, hiteles súlymennyiségért kezeskedem.

Kiváló tisztelettel

Krausz Jakab

cementárugyár, Buzatér 24. sz.

Férfi, női, gyermek és kerékpár kötött harisnyák a legjobb minőségben és minden színben.

Legjobb alkalom olcsó bevásárlásra!

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, miszerint üzletemet tetemesen bővítve, áruim **nagybani eladását** rendeztem be, miáltal azon kellemes helyzetben vagyok, hogy minden egyes raktáron lévő cikket u. m. **legújabb nap- és esőernyők, gyermekruhácskák és öltönyök**, legjobb minőségű **kötött harisnyák**, férfi és női **fehérneműek, gallér, kézelők és nyakkendők**, legjobb szabásu **fűzők** (Miederek), **vásznak, sifonok, bélésárúk**, legújabb **ruhadíszek, csipkék, rüchek, szalagok, selyemszövetek, kötőpamutok, keztyűk, fátjolok, koszorúk, paplanok, kötények**, mindenféle **kézimunkák és hozzávalók**, valamint minden e szakba vágó cikket jóval olcsóbb árban szolgálhatok mint eddig, azonkívül **10 frton felüli készpénzvásárlásnál**

5 %-ot elengedek.

A n. é. közönség eddigi b. bizalmát megköszönve, kérve azt továbbra is részemre fentartani, maradok kiváló tisztelettel

BAUMGARTEN DÁNIEL

187-4-26

Vánca-ház, Ferenczi B. könyvkereskedésével szemben.

Selyem, szövet, zefir és creton blusok nagy választékban.

Csipke függönyök gyári árban.

Videki megrendelések lekülszerűen eszközölhetők.

Hirdetések felvételnek a kiadóhivatalban. Miskolcz, Széchenyi-utca 41.

Eladó.

N.-Hunyad-utca 57. sz. házban

f. évi május hó 1-től

a ház lebontása folytán

az összes anyagok u. m.:

téglák, kő, ajtók, ablakok

és a többi alkatrészek

jutányos áron eladók.

200-2-3

Értekezhetni

Jókai-utca 29. szám alatt.

Gazdák és szőlőtulajdonosok
figyelmébe.

Műtrágya és

Trágyapipsz,

mely a szőlőszetnél nélkülözhetetlen

kapható

waggonrakományban s zsákonként is

Szwarcz és Grosz

festék és agyagáru nagykereskedőknél.

Ugyanitt kapható a legjobb minőségű olasz kocsikenőcs,

valódi orosz és belföldi gépolaj

repczeolaj és mindennemű festék-
vegészeti és anyagáru cikkek.

Gépkenőcs, Waselin, Kátrány,
Carbolineum, Naphtalin.

Padlólack, Linoleum, Glazur
fénymáz és mindenféle lack gyárt-
mányoknak a **legolcsóbb be-
vásárlási forrása.**

Ugyanígy mindennemű olaj-fes-
tekek és Carbolin-festékek gyár-
tása és eladása.

137-8-15

O. PICK JAKAB IO
BUTORGYAROS, KÁRPITOS ÉS DISZITÓ
MISKOLCZON

Borsodmegye legnagyobb és legrégebb
butorgyára,
szőnyeg- és
függönyraktára

Miskolczon,
Takarékpénztár-épület
a Nemzeti színházzal szemben.

Menyasszonyi kelengyék!

Butorok
hivatalok, orvosok, ügyvé-
dek, fürdők és szállodák
részére.

Részletfizetések engedélyeztetnek.

197-3

Nyomatott Forster Wesselényi és Társai, könyvnyomdájában Miskolczon